

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Izdajatelj:

Janko Kersnik, Fr. Levéc, Jos. Stritar, dr. Ivan Tavčar.

LETO III.

V LJUBLJANI, 1. SEPTEMBRA 1883.

ŠTEV. 9.

Usmiljena sêstra.

Balada.

Vse tiho? . . . Vse tiho! . . . Le spite,
Kar bojno vas nosi poljé!
Saj skôro se spet probudite —
Vzbudí vas rog sodnjega dné.“

„Vzbudí vas — vzbudí tudi mène . . .
Le teci mi, vrelec ruděč,
Iz moje strani prestreljène,
Iz mojega srca kipěč!“

Med pálimi drúgi vzdihuje
Na polji tam mlad mi voják;
Bol divja mu prsi dviguje,
Oj, smrti mu bliža se mrak.

„Oh, težko je, težko umreti,
Ostáviti běli tá svet,
Ko jedva začel sem živeti,
Mladosti še klije mi cvet.“

„Ti draga domača dolina,
Ti dragi moj rojstveni stan,
Več zrla ne bodeta sina,
Na tujih bo tleh zakopán!“

„Oj z Bogom, roditelji mili,
Domači, prijatelji ví,
Kropít me ne boste hodili,
Ko smrt mi zatisne očí!“

„In — ti, ki sem nosil te zvesto
V dnu duše jaz svoje nekdej,

Ki zval sem te svojo nevesto —
Odpuščam tvoj greh ti sedaj!“

Usmiljena sestra tam gré že
Iz trume, glej, svojih družíc,
Da rane vojaku obveže,
Da srage otêre mu z líc.

„Oj hvala ti, božja devica,
Kaj čem ti pač dati za tó,
Da srage otiraš mi z lica,
Da rane mi céliš skrbnó?“

„Tú s prsta, glej, desne mi roke,
Ná, snémi si prstan le-tá!
Spomin mi je z devo zaróke,
Ki mène zdaj več ne pozná.“

„Pa njega naj ljubi goreče
Na poti življenja ves čas,
Naj hrani mu srce ljubeče,
Ki vreden ga nisem bil jaz“ —

Usmiljena sestra — káj gleda?
Na prstanu — njeno imé? . . .
„„Odpústite, usta mi bleđa,
Odpústi mi, zvesto srcé!““ —

Objame vojak še devico,
Objame s poslednjo močjój, —
V objemu izdihne dušico,
V objemu nje najde pokój!

Gorázd.

Fran Josip na Slovenskem 1883.

Iz cesarjevega dvora
V starodavnem mestu Beču
Bel golób se vzdigne kvišku,
Postoji nad mestom sivim,
Dvakrat zavrtí se v zraku
Pa spusti se proti jugu,
Ko pušica hitra z loka.
Pluje čez goré visoke,
Pluje čez vodé široke,

Priletí v zemljó slovensko,
Na ravnó poljé ljubljansko,
Do Ljubljane bele v polji,
Do Ljubljane, ki je srce
Prelepé zemljé slovenske.
Nad Ljubljano se ustavi,
Obsedí na sivem stolpu
Na ljubljanskem sivem gradu.
Vgledajo goloba ptice,